

6. ÇĀṆḠ. SĀṆH. 2, 2, 115. figg. नीवारौदन^० UTTARARĀMAĒ. 70, 6. वाद्य^० = पवभृष्ट^० RĀGAV. im ÇKDR. मण्डे भक्तसमुद्भवे AK. 2, 9, 49. भक्त्यात्र H. 396; vgl. भक्त^०. — b) m. n. die obenauf schwimmenden fettesten Theile der Milch und Butter; Rahm; = मस्तु TRIK. 3, 3, 115. H. an. MED. घृतात्परं मण्डमिवातिमृत्तं ज्ञात्वा शिवं सर्वभूतेषु गूढम् ÇVETĀÇV. Up. 4, 16. यो घृतार्थो खरीतीरं मयेत् — विष्टां तत्रानुपश्येत न मण्डं न च वै घृतम् ॥ MBH. 12, 11773. fig. घृतात्सारं यथा मण्डस्तथैतत्सारमुद्धृतम् 13, 1128. घृत^० SUGR. 4, 303, 5. 2, 2, 20. 40, 13. 193, 14. सर्पिमण्ड 1, 181, 10. दधिने मण्डे saurer Rahm H. 396. मण्डं दधिभवं मस्तु AK. 2, 9, 54. दधि^० MBH. 6, 443. 12, 10317. HARIV. 3396. BĪĀG. P. 5, 1, 34. 20, 24. 30. — c) die oben auf schwimmenden geistigsten Theile von gebrannten Getränken: वाह्णिमण्डमत्ता: (वाह्णिपानमत्ता: die neuere Ausg.) HARIV. 8433. पीतमण्डं मुरामिव (मण्ड = मुरासारं Schol.; vgl. कृतसारं मुरामिव R. 2, 61, 18) R. 2, 36, 12. मद्य^० H. 903. मुरा^० AK. 2, 10, 43. — 2) m. Ricinus communis AK. 2, 4, 32. TRIK. 3, 3, 115. H. an. MED. — 3) m. eine best. Gemüsepflanze H. an. MED. — 4) m. Schmuck H. an.; vgl. मण्ड. — 5) m. Frosch (vgl. मण्डूक) ÇKDR. — 6) f. आ a) Myrobalanenbaum (आमलकी) H. an. MED. HĀR. 92. Viçva bei UĠGVAL. — b) Brantwein HĀR. 63. — 7) n. etwa Ruder: नौमण्डै (du.) ÇAT. BR. 2, 3, 3, 15; vgl. मङ्ग. — Vgl. घृत, बोधि, भूमि, मुखमण्डि.

मण्डक (von मण्ड) 1) am Endo eines adj. comp. Schleim: प्रियमण्डिका पुत्रमण्डिका ed. Bomb.; Freundin von Schleim HARIV. 9341. — 2) m. eine Art Gebäck BĪVAPR. im ÇKDR. ÇUK. Pol. Hdschr. 13, a, 3. PAÑKĀT. 243, 24, wo, wie schon BENFEY bemerkt hat, दत्ता: zu lesen ist. — 3) m. eine best. Sangweise (vgl. मण्डक): जयप्रिय: कलापश्च कमल: सुन्दरस्तथा । मङ्गलो वल्लभश्चेति मण्डका: पट्टकीर्तिता: ॥ SĀṆGĪTADĀM. im ÇKDR. — 4) m. pl. N. pr. eines Volkes VP. 187. 193, N. 13. मन्दक MBH.; vgl. मण्डिक. — Vgl. मुखमण्डिका.

मण्डकर्ण (म^० + कर्ण) m. N. pr. eines Mannes; vgl. मण्डकर्षि.

मण्डचित्र (म^० + चि^०) m. N. pr. eines Mannes, pl. sein Geschlecht SĀṆSE. K. 184, b, 3.

मण्डन (von मण्ड) 1) adj. oxyt. schmückend, mit dem Schmücken sich abgebend P. 3, 2, 151. AK. 3, 1, 29. H. 389. H. an. 3, 398. MED. n. 103. स्त्रीणां मण्डनमण्डन: der Frauen Kreis schmückend BĪĀG. P. 3, 2, 34. — 2) m. N. pr. eines Mannes Z. d. d. m. G. II, 340 (No. 176. fig.). Verz. d. Oxf. H. 218, a, N. 2. = मण्डनमिश्र 233, a, 32. 234, a, 6. b. 27. 235, a, 15. 236, a, 5 u. s. w. 238, b, 1. HALL 44. 39 u. s. w. भृष्टा^० Verz. d. B. H. No. 586. — 3) n. a) das Schmücken; Schmuck AK. 2, 6, 3, 3. H. 636. H. an. MED. HALĀJ. 2, 384. काल RAGH. 13, 16. संमार्जनोपलेपनमण्डनादिकं कर्म PAÑKĀT. 116, 21. मण्डनं च विहितं मातृयधारणमेव च HARIV. 7792. प्रत्यादिष्टविशेषमण्डनविधि ÇĀK. 133. कुहते मण्डनम् sie schmückt sich SĀU. D. 120. क्रियतां कथमत्यमण्डनं परलोकात्तरितस्य ते मया KUMĀRAS. 4, 22. कृतान्त्यमण्डना RAGH. 8, 70. तस्याश्चक्रुर्हृदाकृतमण्डनम् sie schmückten sie zur Hochzeit KATHĀS. 32, 117. प्रकृतस्नान^० VID. 298. SUGR. 1, 192, 4. मण्डनार्हममण्डिताम् MBH. 3, 2670. स्रगन्धबलिमण्डनै: BĪĀG. P. 6, 18, 52. प्रिय Spr. 1623. प्रियमण्डना ÇĀK. 84. किं मधुराणां मण्डनं नाकृतीनाम् 19. Spr. 1631. RAGH. 19, 30. नागानां मौलिमण्डनम् Kopf-schmuck PAÑKĀR. 4, 11, 38. 21. दिनमणिमण्डल^० adj. Gtr. 1, 18. खण्डे^०

Bein. Çiva's RĀGĀ-TAR. 1, 280. Vgl. गन्, प्रासादमण्डना, विदग्धमुख^०. — b) Titel eines Werkes HALL 197.

मण्डनकवि (म^० + क^०) m. N. pr. eines Mannes Inschr. in Journ. of the Am. Or. S. 7, 12, Çl. 30. the learned Maṇḍana HALL.

मण्डनमिश्र (म^० + मिश्र) m. N. pr. eines Autors, der auch मुरेश्वराचार्य und विश्वरूपाचार्य genannt wird, Verz. d. Oxf. H. 226, b. No. 335. 240, a, No. 382. 244, a, No. 606. 247, b, No. 624. 231, b, 17. fig. 235, b, 23. HALL 18 u. s. w.

मण्डयै UĠGVAL. zu UṆĀDIS. 3, 145. 1) adj. (मण्ड + 1. प) Reisschleim —, Rahm oder die Blume vom Weine schlürfend PAÑKĀR. 4, 8, 41; vgl. UĠGVAL. — 2) m. n. gaṇa धर्धर्चादि zu P. 2, 4, 31. TRIK. 3, 3, 13. eine offene Halle, Pavillon. Tempel; = जनाश्रय AK. 2, 2, 8. H. 1003. HALĀJ. 2, 143. = देवादितवेष्टमन् ÇABDAR. im ÇKDR. Verz. d. Oxf. H. 43, a, 10. 281, b, 23. Verz. d. B. H. 189, 3. 4. PAÑKĀR. 3, 7, 8. 9, 10. BURN. Intr. 175. श्रष्टस्तम्भमण्डयात् । वृद्धिर्दत्तागलात् (also auch zum Verschliessen) RĀGĀ-TAR. 6, 96. राजमार्गसन्निवेशिगृहद्वारि रचितमण्डपवेदिकायाम् PAÑKĀT. 129, 17. Schol. zu KĀTJ. ÇR. 696, 2 v. u. कृविधान^० 694. 3 v. u. श्रमिषक^० PAÑKĀR. 3, 9, 13. आश्वान^० HARIV. 14438. अधिकरण^० MRĀKḢ. 138, 4. सभा^० VJUTP. 131. यत्कीर्तिव्रतति: सर्वं व्याप्य ब्रह्मण्डमण्डपम् Inschr. in Journ. of the Am. Or. S. 6, 303, Çl. 10. त्रैलोक्यमण्डपस्तम्भाश्चत्वारो हरिवाक्च: Verz. d. Oxf. H. 77, a, No. 131. रत्नोच्चलमण्डितमण्ड^० WEBER, RĀMAT. Up. 283, 4. रत्नोच्चलित^० 324, N. पट^० Zett RAGH. 5, 73. तर्^० ein natürlicher, aus Bäumen gebildeter Pavillon, Laube KATHĀS. 20, 55. माधवी^० MEGH. 76. द्वाता^० Verz. d. Oxf. H. 17, b, 30. Auch मण्डयी f.: शिवस्य वृषमण्डप्यां बुधैर्गोपुष्टिकं स्मृतम् TRIK. 2, 2, 9. मण्डयकुण्डसिद्धि Titel einer Schrift Verz. d. B. H. No. 1088. Vgl. कुक्कुट^०, केलि^०, गर्भ^०, ज्ञान^०, निर्वाण^०, भूमिमण्डपभूषणा. मच्च^०, मणि^०, लता^०. — 3) m. N. pr. eines Mannes Verz. d. Oxf. H. 28, a, No. 71. — 4) f. आ eine best. Hülsenfrucht, = निष्पावी RĀGĀN. im ÇKDR.

मण्डपक्षेत्र (म^० + क्षेत्र) n. N. pr. eines heiligen Gebietes KATHĀS. 39, 38.

मण्डपिका (von मण्डप) f. ein kleiner Pavillon: कल्पपादपमध्यस्थ-केम^० PAÑKĀR. 4, 6, 10. भाण्डपूर्णकुम्भकार^० Schuppen HIT. 115, 1. 9. पुष्प^० Blumenlaube Z. d. d. m. G. 6, 96.

मण्डपूल Stiefel mit Schäften VJUTP. 208. पूल ist ein Schnürstiefel.

मण्डपय (von मण्ड) adj. aus Rahm —, aus den fettesten Theilen der Milch gebildet: श्रोतुमिच्छामि तज्ज्ञानं घृतं मण्डपयं यथा MBH. 12, 11791.

मण्डयर्त्त (von मण्ड) UṆĀDIS. 3, 128. VOP. 26, 165. 1) m. Schmuck UĠGVAL. Schauspieler; eine Versammlung von Frauen; Speise ÇKDR. angeblich nach UṆĀDIVR. in SIDDH. K. — 2) f. ई Frauenzimmer TRIK. 2, 6, 1.

मण्डर gaṇa श्रद्धुल्यादि zu P. 5, 3, 108. f. ई eine Art Grille HĀR. 203. — Vgl. माण्डरिक.

मण्डल (मण्डल UĠGVAL. zu UṆĀDIS. 1, 106. मण्डलं gaṇa सिध्मादि zu P. 5, 2, 97) 1) adj. f. आ rund VARĀH. BRH. S. 4, 15. 33, 27. — 2) subst. m. n. gaṇa धर्धर्चादि zu P. 2, 4, 31. m. f. (ई gaṇa गौरादि zu P. 4, 1, 41) und n. TRIK. 3, 3, 24. am Ende eines adj. comp. f. आ a) n. Scheibe, insbes. die Sonnenscheibe; jedes Rund, Kreis, Umkreis, Ring; = विम्ब AK. 1, 1, 2, 17 (m. f. n.). TRIK. 3, 3, 405. fig. H. 107. an. 3, 674. MED. 1. 120. fig. (m. f. n.). HALĀJ. 1, 44. Viçva bei UĠGVAL. = चक्रवाल AK. 4, 1, 2, 7. =